

შეტყობინება მეათე

დავითი, მეფობოშეთი და ღმერთის სიკეთე

ადგილები წერილიდან: 2 მეფ. 9:1-13; რომ. 2:4; ეფეს. 2:7; 4:32; ტიტ. 3:4-5; კოლ. 3:12

I. მეორე მეფეთას 9:1-13-ში ჩვენ ვხედავთ მოთხრობას იმის შესახებ, თუ როგორ გამოავლინა დავითმა მეფობოშეთის, იონათანის ძის მიმართ ღმერთის სიკეთე:

- ა. დავითი თავს ვალდებულად გრძნობდა, გამოეყვინა სიკეთე საულის სახლიდან დარჩენილი ნებისმიერი შთამომავლის მიმართ იონათანის გულისათვის, და მან ჰკითხა მსახურს საულის სახლისას: „ხომ არ დარჩენილა ვინმე საულის სახლიდან, რომ მოვექცე ღმერთის სიკეთით?“ – მუხ. 3ა.
- ბ. მსახურმა უთხრა დავითს, რომ არის კიდევ იონათანის ძე, მეფობოშეთი, კოჭლი ფეხებით – მუხ. 3ბ.
- გ. დავითმა უთხრა მეფობოშეთს, რომ ის გამოავლენს სიკეთეს მის მიმართ იონათანის, მამამისის გამო, და დაპირდა მეფობოშეთს, რომ დაუბრუნებდა მას მთელ მიწას მისი პაპისას და რომ ის მუდმივად შეჭამდა მეფის მაგიდასთან – მუხ. 7, 13.
- დ. მეფე დავითმა შეინახა მისი სიცოცხლე, აღუდგინა მას მთელი მისი მემკვიდრეობა და დაპატიჟა ის, რომ ელხინათ ერთ მაგიდასთან – მუხ. 7, 9.
- ე. დავითმა მისცა მეფობოშეთს ყველაფერი, რაც ეკუთვნოდა საულს და მის მთელ სახლს; მეფობოშეთი მუდმივად ჭამდა მეფის მაგიდასთან, და ის „იყო კოჭლი ორივე ფეხით“ – მუხ. 9, 13.

II. მეფობოშეთს არ ჰქონდა არავითარი საფუძველი მადლის მისაღებად, მაგრამ მან მიიღო ის, იგივე შეიძლება ითქვას ჩვენთან და ღმერთთან დაკავშირებითაც:

- ა. მეფობოშეთს არ ჰქონდა სრულიად არავითარი მდგომარეობა დავითის წინაშე – მუხ. 1-6:
  1. მან მიიღო სიკეთე არა თავისი თავის გამო, არამედ სხვა ადამიანის გამო – მუხ. 7.
  2. ეს ჭეშმარიტია ცოდვილის მიმართაც ღმერთის წინაშე – რომ. 2:4.
- ბ. *ლო-დევარი* (ადგილი, სადაც ცხოვრობდა მეფობოშეთი) – არის ებრაული სიტყვა, რომელიც აღნიშნავს „ადგილს, სადაც არ არის ბაღახი, არ არის საძოვარი“; ქვეყნიერება დღეს არის „ლო-დევარი“ – 2 მეფ. 9:4:
  1. მეფობოშეთი, რომელიც გამოექცა დავითს, ცხოვრობდა იმ ადგილას, სადაც არ იყო ბაღახი, არ იყო არავითარი სასიცოცხლო შეწევნა – მუხ. 4.
  2. ცოდვილი, რომელიც იყო ღმერთისაგან შორს, ასევე ცხოვრობს იმ ადგილას, სადაც არ არის „ბაღახი“.
- გ. მეფობოშეთი არ ეძებდა დავითს, მაგრამ დავითმა გამოგზავნა ადამიანები, რომ მიეყვანათ მეფობოშეთი – მუხ. 4-5.
- დ. როდესაც დავითმა თქვა: „მეფობოშეთი“, ის განიცდიდა თავის გულში თანაგრძნობას და მის ხმაში ისმოდა სასიამოვნო ტონი – მუხ. 6-7:
  1. ეს სიტყვა იყო დაბადებული გულით, რომელიც გამოხატავდა ღმერთის გულს – 1 მეფ. 16:7.
  2. დავითის გული სავსე იყო სიკეთითა და თანაგრძნობით – 20:14-15.

III. სულიერი თვალსაზრისით ჩვენ ყველანი ვგავართ მეფობოშეთს, მეფე საულის შვილიშვილს (2 მეფ. 4:4), კოჭლი ფეხებით:

- ა. მიუხედავად იმისა, რომ მეფობოშეთი ხშირად სადილობდა მეფესთან ერთად, ის ჯერ კიდევ რჩებოდა კოჭლი ორივე ფეხით – 9:7.
- ბ. მას შემდეგ, რაც მეფობოშეთმა მიიღო დავითისაგან მადლი, ის უყურებდა მხოლოდ სიმდიდრეს, რომელიც იყო დავითის მაგიდაზე, – ის არ უყურებდა თავის დაზიანებულ ფეხებს მაგიდის ქვეშ.
- გ. მეფობოშეთის მსგავსად, ჩვენ შეგვიძლია ვისადილოთ მეფის მაგიდასთან მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ ჯერ კიდევ კოჭლები ვართ – მუხ. 13:
  - 1. ჩვენ ვართ კოჭლები ორივე ფეხით, მაგრამ ჩვენი ფეხები არის *მაგიდის ქვეშ*.
  - 2. ჩვენი გადარჩენის შემდეგ ჩვენ უნდა დავივიწყოთ ჩვენი „დაზიანებული ფეხები“ და ვისხდეთ ჩვენი მეფის, იესო ქრისტეს, მაგიდასთან, რათა დავტკბეთ მისით – მუხ. 7; რომ. 14:17; ნემ. 8:10:
    - ა) ყოველთვის, როდესაც ჩვენ ვუყურებთ ჩვენს თავს, ჩვენ აღმოვაჩინოთ, რომ ჩვენ ვართ კოჭლები, და იმედი გვიცრუდება – შდრ. ქბ. ქ. 2:8–3:5.
    - ბ) ჩვენ უნდა ვუყუროთ მხოლოდ სიმდიდრეს, რომელიც არის უფლის მაგიდაზე, და დავტკბეთ მისით – ეფეს. 3:8.
  - 3. ის, რაც ღმერთმა გაშალა ჩვენ წინაშე, არის რაღაც საოცარი, მდიდარი და ტკბილი; ჩვენ უბრალოდ უნდა ვჭამოთ – იოანე 6:50-51, 53-57; მათე 8:11; 22:2; გამოცხ. 19:9.
- დ. ჩვენ უნდა ზურგი შევაქციოთ თვითანალიზს და მივმართოთ ჩვენი მზერა უფლისაკენ – ებრ. 12:2; 2:9.
- ე. როდესაც ჩვენ ვუყურებთ მხოლოდ სიმდიდრესა და მადლს, რომლებიც დააწყო ჩვენ წინაშე ღმერთმა, ჩვენ დავმშვიდდებით და ჩვენი გულები იქნება დაკმაყოფილებული – მათე 5:6; 14:20.

IV. დავითის სიკეთე მეფობოშეთის მიმართ აღნიშნავს ღმერთის სიკეთეს – 2 მეფ. 9:3; რომ. 2:4; ეფეს. 2:7; ტიტ. 3:4-5:

- ა. სიკეთე – არის კეთილგანწყობა, რომელსაც შობს ღმერთის წყალობა და სიყვარული – ეფეს. 2:4, 7.
- ბ. სწორედ სიკეთემ და სიყვარულმა ჩვენი მსხნელი ღმერთის გადაგვარჩინა ჩვენ და გაგვხადა ჩვენ არა ისეთები როგორც არიან სხვები – ტიტ. 3:4:
  - 1. ღმერთის მადლი არის გადარჩენის მომტანი ადამიანისათვის; ჩვენ გადარჩენილი ვართ უფლის მადლით – 2:11; 3:7.
  - 2. ტიტ. 3:5-ში საუბარია, რომ თანახმად თავისი წყალობისა ღმერთმა გადაგვარჩინა ჩვენ:
    - ა) ღმერთის წყალობა ვრცელდება უფრო შორს, ვიდრე მისი მადლი – რომ. 9:15-16, 18, 23; ებრ. 4:16.
    - ბ) ჩვენი საცოდავი მდგომარეობის გამო ჩვენსა და ღმერთის მადლს შორის წარმოიშვა ფართო უსკრული.
    - გ) სწორედ წყალობა ღმერთისა გახდა „ხიდი“ ამ უსკრულზე და მიგვიყვანა ჩვენ მისი მადლით გადარჩენასთან – რომ. 2:4; 9:23.
  - 3. ტიტ. 3:4-სა და 5-ში პავლე საუბრობს არა მადლზე, არამედ სიკეთეზე, სიყვარულსა და წყალობაზე:
    - ა) სიყვარული არის სათავე მადლის; იოანეს პირველ წერილში ჩვენ ვხვებით ღმერთი მამის სიყვარულს როგორც მადლის სათავეს – 3:1; 4:9-10.

- ბ) ღმერთი მამის გულში არის სიყვარული; როდესაც ეს სიყვარული გამოიხატება ძის მეშვეობით, ის ხდება მადლი – იოანე 1:14, 16-17.
  - გ) სიკეთე არის ღმერთის დამოკიდებულება ჩვენ მიმართ, როდესაც ის გვაძლევს ჩვენ მადლს – ეფეს. 2:7.
  - დ) როდესაც ჩვენ ვღებულობთ წყალობას, სიყვარულსა და სიკეთეს, ჩვენ ავტომატურად ვღებულობთ მადლს – ტიტ. 3:4-5, 7.
  - ე) ჩვენმა ღმერთმა და მამამ გამოავლინა ჩვენ მიმართ სიყვარული, წყალობა და სიკეთე; სწორედ ამის წყალობით ის გადაგვარჩენს ჩვენ – მუხ. 4-5.
- გ. მომავალ საუკუნეში – ათასწლეულსა და მარადისობაში მომავალში – ღმერთი გამოავლენს „უსაზღვრო სიმდიდრეს თავისი მადლისა ჩვენთან მიმართებით სიკეთეში ქრისტე იესოში“ – ეფეს. 2:7:
- 1. სწორედ ღმერთის სიკეთეში ჩვენ გვეძლევა ღმერთის მადლი – მუხ. 8.
  - 2. ღმერთის მადლის სიმდიდრე მის სიკეთეში არის უსაზღვრო, მან არ იცის საზღვრები – მუხ. 7:
    - ა) ეს არის სიმდიდრე თვით ღმერთისა, განკუთვნილი ჩვენი ტკობისათვის – 3:8.
    - ბ) ღმერთის მადლის სიმდიდრე სიკეთეში იქნება გახსნილად გამოვლენილი მარადიულად – 2:7.
- დ. სიკეთე არის სულის ნაყოფის ერთ-ერთი გამოვლინება – გალ. 5:22:
- 1. ახალ კაცში შემოსილები (კოლ. 3:10), ჩვენ როგორც ღმერთის რჩეულები, წმიდანები და საყვარელები, უნდა შევიმოსოთ შინაგანში, რომელიც საესეა თანაგრძნობითა და სიკეთით (მუხ. 12).
  - 2. მოციქული პავლე იყო ღმერთის მსახური სიკეთეში, და მან გვითხრა ჩვენ, რომ დავრჩენილიყავით ღმერთის სიკეთეში – 2 კორ. 6:4, 6; რომ. 11:22.
  - 3. სიყვარული კეთილია (1 კორ. 13:4), და ჩვენ უნდა ვიყოთ კეთილი ერთმანეთის მიმართ, მოწყალენი, ვაპატიოთ ერთმანეთს, როგორც ღმერთმა ქრისტეში გვაპატია ჩვენ (ეფეს. 4:32).